

פרשת מסעי - פרק מ"ב

שער הגלגולים

בספר "נשמת חיים" פרק העשירי כתב: הוכחה אחת מיני רבות על השארות הנפש, היא ענין הרוחות הנכנסות לגופם של בני אדם, גם בספרי הנוצרים להבדיל, ישנם עדויות על רוחות של מתים שנכנסו לתוך גופם של אנשים חיים ודברו מתוכם.

הרב ר' אלעזר אשכנזי הביא בספרו (מעשי בראשית פרק ב') מעשה באשה אחת יהודיה מהעיר פירארה שנכנס בה רוח של נכרי אחד, האשה היתה נופלת לארץ ונראית כישנה. שפתיה לא נעו וקול נשמע מתוכה. כל אנשי העיר, גברים נשים וטף באו לראותה וכששאלו את הרוח: "מי אתה?" נקב בשמו של גוי אחד מאנשי המקום שכולם הכירוהו. הוא גם ספר כיצד נכנס לתוכה וישנן ראיות רבות לאמיתות המעשה הזה.

הרב גדליה בן יחיה גם העיד על אשה זו. בספרו שלשלת הקבלה (דף פ"ו) הוא מתאר את המעשה באשה הזו וכך הוא כותב: כל זאת הודיע לך אלוקים באמצעות יגיע כפי אשר אספתים ואגדתים יחד, יגדל נא כח ידי לכתוב אליך ולהציג לפניך תשובה לשאלתך על הרוחות הזרות הנכנסות לגופם של אנשים. בכח השבעות מגלים הרוחות את שמן ומספרים כי מתו במיתות משונות, ואכן קשה בכח שכלנו להבין כיצד נכנסת רוח של מת לתוך גוף חי אחר ופועל בתוכו כאילו הוא עצמו חי וקיים, אלא שזו עובדא. בחודש טבת שנת של"ה בהיותי בפירארה, התבקשתי ללכת לביתה של בחורה אחת בת כ"ה שנים ומצאתיה מוטלת על מיטתה ללא נוע כגוף בלי

שעח שכר פרשת מסעי - פרק מ"ב ועונש

נשמה. עיניה היו עצומות פיה פתוח ולשונה עבה בצורה בלתי רגילה ומשתרבת מתוך שפתיה. האנשים שהיו לידה אמרו לי שרוח נכנס בה והיא נמצאת בלשונה. עמדתי שם והתחננתי לפני הרוח ששייב לשאלותי והוא דבר עמי בלשון טליאנו, המילים שיצאו מפי האשה נשמעו היטיב והקול אמר כי שמו בטישטה דמודינה ומותו בא לו בתליה כעונש על גניבותיו. הבנתי כי הוא שרוי בצער ובסבל וניחמתיו בדברים. אחר כך שאלתיו על טיב הנשמה, רציתי לדעת מהותה ואופן יציאתה מן הגוף לאחר המיתה וכיצד ולאן הלכה. שאלתיו גם מהו הגיהנם, על גן עדן לא שאלתיו כי ידעתי שבודאי לא היה שם. הוא גם ספר על חייו. הגיד לי כי היה איש שדה ורועה בהמות ואני ראיתיו מקולו ומדבריו נמשל לבהמה. על מהות גופו לא ידע להשיב לי. אחר כך שאלתיו מה גודלו בגוף האשה והוא השיב לי שגודלו כביצת תרנגול ומקומו בצד ימין בין הצלעות והמתניים של האשה הזו. על שאלתי מי השימו שם, השיב כי אינו יודע וכשבקשתי לצאת מתוכה ענה שאינו יכול. לשאלתי מדוע נכנס לגופה של אשה יהודיה, ענה שלא ידע כי יהודיה היא ואם היה יודע לא היה נכנס. הוא גם אמר לי כי נכנס לתוכה דרך ערותה. לאחר מכן, כשהשתחררה ממנו אמרה האשה את דבריו אלו.

רק לאחר בקשות ותחנונים רבים נאות לצאת. אז ראיתי את צוארה של האשה מתעבה מאוד. גופה נתחלחל ונראה היה כי יסוריה גדולים וקשים. רגעים אחדים התפתלה האשה על מקום משכבה כחולת קדחת ולפתע נפקחו עיניה והיא הבריאה לחלוטין.

לאחר שהתאוששה מעט ספרה כי ירדה אל חצר ביתה כשנר דלוק בידה לשאוב מים מהבאר כדי להכין אוכל לבעלה. כשלקחה את הדלי נכבה הנר. היא לקחה את הדלי להורידו לתוך הבאר לא ידעה מה ארע לה צעקה פרצה מפיה

שכר פרשת מסעי - פרק מ"ב **ועונש** **שעט**

והיא התעלפה. בני ביתה חשו לקול זעקותיה ונשאוה לביתה.
עד כאן המעשה באשה הזו.

שמעתי על מקרים רבים כגון אלו מפי אנשים נאמנים שהיו עדים לדבר. שמעתי על מקרה דומה מפי אחד מחכמי העיר צפת וגם מפי אחד מחכמי איטליה על אנשים שמתו בצורה משונה ונכנסו בגופם של אנשים אחרים חיים ועל ידי השבעות ועשן גפרית בנחירי האיש החי דברו הרוחות, הגידו את שמותם וספרו על חייהם ועל מותם. הם גם פרטו את עוונותיהם בהיותם בחיים ותארו את הסבל הרב שהם סובלים. פעמים רבות שכילו יודעי דבר לגרש את הרוחות ובכל פעם שהיתה הרוח יוצאת מהגוף היה האבר שמתוכו יצאה נעשה גדול ועבה וגוף האיש או האשה היה מתחלחל ומתענה עד שזכה להשתחרר.

במדרש תלפיות (אות ג' ענף הגלגולים אות ח') נאמר: רוחו של רשע הולכת נע ונד תנוך כף הקלע. הרוח בורח מן השטן ומכניס עצמו בצומח או בדומם כפי שנגזר עליו, וכשהרוח נכנס בגופו של אדם אין השטן יכול לשלוט בו ולהזיקו.

מחבר הספר מעיד כי ראה במו עיניו רוחות נכנסות בגוף אדם, ודבר עמהן וספרו לו מתלאותיהם בהיותם פורחים באויר ומה ראו עיניהם בשעת פריחתם בתוך חלל העולם. היו רוחות שספרו לו כיצד הלכו עד פתח של גיהנם ושמעו את צעקת הרשעים מתוכו.

מעשה ברוח אחת שנכנסה בגופו של אדם והוכרחה לצאת בעקבות חרמות והשבעות, כשיצאה מן הגוף נכנס בשערות ראשו של האיש וקמו השערות מאמצע הראש ויצאו ממחיצת שאר השערות אשר סביב הראש ונעשו קשים כמחטים של ברזל עד שהיה צריך לספרם בתער חד וכשהיה

שפ שכר פרשת מסעי - פרק מ"ב ועונש

התער נוגע בשערות היו הן נוטות לצד התער ודוחות אותו עד שהיה צורך בכח רב כדי לגלחן וכשעשו זאת עלה מהן הבל דק מאוד אשר לא נראה כמוהו מעולם ואשר מעשה כזה לא נשמע כמוהו מעולם.

(נשמת חיים - מאמר ד' פרק כ')

מעשה גדול ונורא שאירע בעיר הקודש צפת בימיו של האר"י הקדוש וכך היה. רוח אחד נכנס בגופה של אשה אלמנה וציערה מאוד. אנשים דיברו אל הרוח והוא השיב לכל אחד לשאלותיו בין הבאים לשמוע מה ידבר הרוח היה החכם מהר"ר יוסף ארזין תלמידו של האר"י, כשנכנס אל ביתה של האשה קידם אותה הרוח בברכת "ברוך הבא אדוני מורי ורבי!" להפתעתו שאלו הרוח: "האינו זוכר אדוני שהייתי תלמידו במצרים? זמן רב למדתי אצלו." וכאן הוסיף ואמר הרוח את שמו ואת שם אביו.

משגברו יסוריה של האשה הלכו קרוביה אל האר"י הקדוש ובקשו ממנו שירחם עליה ויוציא את הרוח ממנה.

שלח האר"י את תלמידו מהר"ר חיים ויטאל לפעול ממקומו. מסר לו כוונה בשמות וציוה עליו לגזור על הרוח נדויים וחרמים עד שיצאה בעל כרחיה.

כאשר נכנס מהר"ר חיים אל החדר שבו היתה האשה, הסבה היא מיד פניה אל הקיר. "שאל ר' חיים: "רשע למה הסבת פניך ממני?" השיב לו הרוח: "איני יכול להסתכל בפניך כיון שהרשעים אינם יכולים להסתכל בפני השכינה". גזר עליו תלמידו של האר"י הקדוש שיהפוך פניו אליו, ומשעשה כן אמר לו: "סִפֵּר לי מה עשית, מה היה החטא שבעטיו הענישוך בעונש חמור כל כך? "פתח הרוח וסיפר: "חטאתי באשת איש והעמדתי ממזרים וזה לי עשרים וחמש שנים שאני נע ונד בארץ ואין לי מנוחה. שלושה מלאכי חבלה

שכר פרשת מסעי - פרק מ"ב ועונש שפא

הולכים עמי לכל מקום, מכים אותי ללא רחם ומכריזים: ככה יעשה לאיש אשר הרבה ממזרים בישראל. (אלו הם שלושת מלאכי החבלה הנרמזים בפסוק: "הפקד עליו רשע ושטן יעמוד על ימינו, (תהילים ק"ט ו') האינך רואה? הוסיף הרוח ושאל - הנה אחד עומד מימיני אחד עומד משמאלי והשלישי מכה אותי מכת מוות".

שאלו מהר"ר חיים: "והלא אמרו רבותינו ז"ל: "משפט רשעים בגיהנם שנים עשר חודש? "השיב לו "מה שאמרו חז"ל אותם י"ב חדשים הם רק לאחר שסבלו הרשעים וריצו את עונשם מחוץ לגיהנם. רק אז נכנסים הם לגיהנם ושם מכבסים ומלבינים אותם ומוציאים מהם את כל כתמי הנשמה, כדי שיהיו מוכנים ומזומנים להכנס לגן עדן.

(משל לרופא מומחה המרפא פצע עמוק בבשר. בתחילה מניח הוא על הפצע משחות וסממנים חריפים האוכלים את הבשר החי ורק לאחר מכן מניח על הפצע משחות מרגיעות המרפאות את הבשר וחובש את המקום. כך הוא ענין צער הגיהנם שהוא רק חלק אחד משישים מסבלות הנפש החוטאת).

שאלו מהר"ר חיים: "איך היתה מיתתך?" השיב לו: "מיתתי היתה בחנק שאף על פי שארבע מיתות בית דין בטלו, דין ארבע מיתות לא בטלו וכך יצאה נשמת: יצאתי מאלכסנדריה שבמצרים על גבי ספינה שהפליגה לעיר ראשיט. בהיותנו בלב ים מיד לאחר שיצאנו מנהר הנילוס טבעה הספינה ואני הייתי אחד מאלו שמתו בה".

"ולמה לא אמרת ויודוי ולא התוודית על חטאתיך בשעת יציאת נשמתך? "לא הספקתי השיב הרוח. "ברגע בו שקעה הספינה חנקו אותי המים ודעתי נטרפה עלי". "ומה נעשה בך לאחר מכן?" שאל מהר"ר. השיב לו הרוח: "בשעה

שפב שכר פרשת מסעי - פרק מ"ב ועונש

שנודע ליהודי העיר ראשיט כי היו יהודים בספינה שטבעה, יצאו למקום שבו קרה האסון, הוציאו את כל היהודים שטבעו בה וקברו אותם. הנה ברגע שבו עזבו המלוים את בית הקברות, בא מלאך אחד ושבת אש בידו, הוא הכה על קברי מכה גדולה וחזקה עד שנבקע הקבר ואז הוא הרעים עלי בקולו 'רשע! קום בדין. הוא לקחני, שמני בכף הקלע וזרק אותי בבת אחת עד לפתחו של הגיהנם שבמדבר. ברגע שנפלתי שם יצאו לקראתי אלפי הנשמות שבגיהנם, צעקו עלי וקללו אותי, צא!!! צא! איש דמים! צא מכאן רשע עוכר ישראל! אינך רשאי להכנס אפילו לכאן! צעקו עלי וגרשוני בכעס. ברחתי משם בבהלה רצתי מהר להר ומהר לגבעה ומגבעה לגבעה אך לא הצלחתי להמלט משלושה מלאכי חבלה שדבקו בי ולא הניחו לי אלו הם שלושה מלאכי החבלה שעד היום עוד הולכים עמי, מכים אותי באכזריות ומכריזים לפני את עוונתי כאילו לא די בהם, פגשתי בדרכי מלאכי חבלה אחרים ורוחות רעות אשר בשמעם את דברי שלושת המלאכים הראשונים החלו להכותיני ולמשכני בחזקה, זה לצד זה וזה לצד שני, עד שהתפקקו כל חוליות נשמת. כך הייתי נע ונד במשך זמן רב עד שהגעתי לעיר גדולה הקרובה להודו והורמוז שמה. רציתי להכנס בגופו של יהודי כדי להנצל מצרותי אך כשראיתי שהם רשעים וחטאים להי מאוד לא יכולתי להכנס אפילו באחד מהם, מחמת רוחות הטומאה השוכנים בקרבם ואני לא רציתי להוסיף טומאה על טומאתי. ובכן הלכתי משם ושוב נדדתי ממקום למקום במשך שבע שנים בלא רגע של מנוחה ממכות ועינויים עד שהגעתי למדבר יהודה ומרוב צער נכנסתי לתוך גופה של אילה מעוברת. אלא שגם בתוכה היה לי צער גדול מכיון שנפש האדם ונפש הבהמה אינם שווים זה לזה, שזו הולכת זקופה וזו הולכת על ארבע, ולא עוד שנפש הבהמה מאוסה ומזוהמת וריחה רע, שכן אין מאכלה מאכל אדם, וגם היה לי צער גדול מהעובר שבמיעיה. לא רק אני סבלתי גם

האילה לא יכלה לשאת שלושה נפשות ובטנה צבתה עד מאוד. מרוב יסוריה רצה האילה בין הרים וסלעים עד שנבקע כרסה ומתה.

יצאתי מתוכה ובאתי לעיר שכם שבארץ ישראל. נכנסתי בגופו של כהן יהודי, והוא מרוב צער בקש את עזרת הכומרים הגויים והם לחשו עלי לחשים של כוחות טומאה ותלו קמיעות בצוארו, ואני בראותי כל זאת יצאתי ממנו. כאן הפסיק מהר"ר חיים את סיפורו של הרוח ושאלו מדוע יצא מאותו גוף, וכי יש ממשות בכח הטומאה להרע או להיטיב, השיב הרוח: אין בכוחות אלו ממשות אולם אני חששתי שאם אוסיף לעמוד שם ידבקו בי כל אותן כוחות הטומאה, לכן ברחתי ובאתי אל עיר הקודש צפת, ועתה משעברו עלי עשרים וחמש שנים של צער נכנסתי בגוף אשה זו.

"עד מתי עליך לסבול כל כך? וכי אין לך תקומה כלל!" שאלו מהר"ר חיים. "עד שימותו הממזרים אשר הולדתי, כל עוד הם חיים אין לי תקומה". ענה הרוח.

באותה שעה היו אנשים רבים ליד האשה וכששמעו את הדברים היוצאים מפיה שלא בטובתה נפלה עליהם אימת הדין והם בכו בכי גדול. אז שאל מהר"ר חיים את הרוח מי נתן לו רשות להכנס בגופה של האשה הזאת. "ובכן כך היה המעשה" - אמר הרוח - "לנתי בביתה לילה אחד. באשמורת הבוקר קמה האשה ורצתה להוציא אש מן האבן והברזל, אלא שניצוצות האש לא יצאו על אף שהשתדלה מאוד, נתכעסה האשה והשליכה את הברזל והאבן מידה ואמרה בכעס "תהא לשטן" ובכח תיבה זו של שטן נתנו לי מלאכי החבלה רשות להכנס לתוכה". "כיצד זה יתכן שבגלל עוון זה נענשה האשה בעונש גדול כל כך? שאל מהר"ר חיים והרוח ענה: "האשה הזו אין תוכה כברה. חסרת אמונה ואינה מאמינה כלל ביציאת מצרים, בליל הסדר כשכל ישראל שמחים ואומרים הלל

שפד שכר פרשת מסעי - פרק מ"ב ועונש

ומספרים ביציאת מצרים, יושבת היא וצוחקת בליבה ואינה מאמינה כי אכן היה הנס הגדול הזה.

לשמע הדברים פנה מהר"ר חיים אל האשה ושאל אותה: "המאמינה את באמונה שלימה שהקדוש ברוך הוא ברא שמים וארץ וביכולתו לעשות כל אשר חפץ ואין מי שיאמר לו מה יעשה? "כן" ענתה האשה בקול גדול. "וכעת מאמינה את באמונה שלימה שהקדוש ברוך הוא הוציאנו ממצרים וקרע לנו את הים? הוסיף ושאל מהר"ר חיים. "כן" ענתה האשה והוסיפה "מאמינה אני בלב שלם ביציאת מצרים ומתחרטת אני על מה שלא האמנתי עד היום". בסיימה את דבריה פרצה בבכי.

אז גזר תלמידו של האר"י על הרוח שיצא ויעשה זאת רק דרך האצבע הקטנה שברגל שמאל של האשה, שכן האבר שדרכו יוצאת הרוח מתבטלת לגמרי, וכאשר כיון מהר"ח בשמות שמסר לו רבו התנפחה אצבעה של האשה ויצא ממנו הרוח ופרח דרך החלון.

בלילה ההוא ובכמה לילות שאחר כך דפק הרוח על חלונה של האשה והפחידה עד מוות. הלכו קרוביה אל האר"י הקדוש וספרו לו על כך. מיד שלח שוב את תלמידו מהר"ר חיים לבדוק את המזוזה שבפתח ביתה של האשה הלך ומצא את הפתח ללא מזוזה. לאחר שמיהר לקבוע מזוזה בפתח לא חזר שוב הרוח ולא הטריד את האשה אף פעם.

פעם אחת הובאה אשה לבית מדרשו של האר"י הקדוש. קרוביה ספרו שהיא חולה מזה זמן מה ואין יודעים מה היה לה. האשה טענה כי היא בריאה וחזקה ורק שלפעמים נדמה לה כי יש בה רוח או שד. ראה האר"י את הדופק שלה ואמר כי נכנס בה רוחו של מת. האר"י שלחה לביתה ובערב ציוה את תלמידו הרב מהר"ר חיים ויטאל ללכת אליה

שכר פרשת מסעי - פרק מ"ב ועונש שפה

ולהוציא את הרוח ממנה. "הרוח ההוא" – אמר האר"י לתלמידו – "שקרן וכזבן גדול הוא לכן עליך להתחכם עמו, גם כששואלין לשמו משקר הוא גי' פעמים", הוסיף האר"י וגם מסר לתלמידו כוונות ושמות שידע איך להתנהג עם הרוח.

בערב, בין השמשות הלך מהר"ר חיים לביתה של האשה. לפני בואו התכנסו בביתה קרוביה ועוד אנשים שחפצו להיות נוכחים במעמד הגדול בו יוציא הרב את הרוח ממנה. והנה, לפני שנכנס אמר הרוח לאנשים: "ראו תיכף ומיד יכנס לכאן הרב ר' חיים וויטאל וירצה להוציאני אך אני איני ירא מפניו!" הוסיף בקול חצוף אלא שלא כך היה הדבר. ברגע בו ראה הרוח את פני הרב החל לרעוד ומרוב פחד נפל לפניו ואמר בהכנעה: "איני כדאי להביט בפניך הקדושים". "מי אתה?" שאלו הרב. "פלוני בן פלוני" השיב הרוח והיה זה שקר. גם בפעם השניה שקר בקשר לשמו ולשם אביו וכן היה בפעם השלישית, כששאלו הרב לשמו בפעם הרביעית אמר את שמו האמיתי וכאשר הזכיר הרב את השמות הקדושים שנמסרו לו על ידי רבו החל הרוח לדבר בחוצפה. "הנני יוצא מיד", הכריז ורצה לעשות זאת דרך הושט והצואר, שכן רצה לכבות בצאתו את כל נרות שבחדר ולהזיק לאנשים שהיו שם. הרב הבין וידע את כוונתו ומחשבתו הרעה והזהירו כי יצא רק דרך האצבע הקטנה של רגל שמאל של האשה. "כן אעשה" אמר הרוח, אלא שהרב ידע כי גם הפעם משקר הרוח ובכוונתו להמית את האשה. לפיכך עמד וגזר עליו חרם ונדוי ואסר עליו לצאת, שכן חשש שאם יצא בגלל החרמות וההשבעות, יזיק לאשה ואולי גם יהרגנה.

לאחר שהרוח הבטיח שלא לצאת, יצא הרב מהר"ר חיים מביתה של האשה והלך להתפלל תפילת ערבית בבית מדרשו של האר"י הקדוש. אחרי התפילה ספר לאר"י את כל קורותיו בבית האשה. אמר לו האר"י: כל זאת ארע לך כיון

שהלכת בלילה ולא מבעוד יום כפי שציוויתך, דע לך, כי בלילה שולטים כוחות החיצונים ודינים ואז מתגברים הרוחות ואי אפשר לפעול כנגדם". לבסוף אמר לו האר"י: "לך לשלום" וליוה אותו עד הדלת דבר שלא היה עושה כן לשאר תלמידיו.

למחרת, אחרי תפילת שחרית, הלך מהר"ר חיים שוב אל הרוח והשביעו שיצא דרך האצבע הקטנה שברגל האשה. לפתע ראו הנוכחים בחדר כמו חוט של אש יוצא מאצבעה של האשה, היה זה הרוח שיצא וביציאתו היה בוכה וצועק מרה על מעשיו הרעים. לפני שנעלם שאלו מהר"ר חיים במה חטא כי נענש בעונש זה. השיב הרוח כי היה בחייו **מלשין מפורסם והיה מוסר את ממונם של ישראל בידי הגויים.** "ומפני מה נתנו לך רשות להכנס בגופה של אשה זו?" שאל מהר"ר חיים. סיפר לו הרוח כי היה שוכב על הכיריים בביתה של האשה הזו וכשזו באה להכין את העצים ולהדליקם כדי לבשל מאכלי שבת, **שמע אותה משוררת שירים של ניבול פה ואז הרשו לו להכנס לגופה** וזה לו שלוש שנים שהוא נמצא בה ורק מפעם לפעם היתה חשה בו.

מכאן אנו לומדים עד כמה הקדוש ברוך הוא מדקדק עם בריותיו מה **מלשין זה לא חטא אלא בפיו, נעשה רוח, מכל שכן העושה עבירה בפועל ממש, עבירות שהן חייבי כריתות או ארבע מיתות בית דין על אחת כמה וכמה;** ומה אשה זו העוסקת בהכנת מזון לכבוד שבת ומזמרת זמר של ניבול פה, נענשה שתכנס בה הרוח, על אחת כמה וכמה מי שחוטא בפועל ממש, אזי בודאי תהיה רשות למזיקים ולרוחות להזיק לו. (ספר קב הישר פרק ע"ז)

שַׁעַר הַגְּאוּלָּה

צדיקים אמיתיים ישנם בכל דור, אך כשהדור אינו ראוי - הם יכולים להיות אף חוטבי עצים ושואבי מים

הנה בכל דור ודור יש צדיקים גדולים אשר יכולים לפעול פעולות נוראות, אבל כשהדור אינו ראוי לכך, כל מדרגת הצדיקים הם באיתכסיא, ואינם נודעים בשם, ובאפשר הם לפעמים חוטבי עצים ושואבי מים וכיוצא בשאר ענינים... והראשים הללו של הצדיקים, שהוא דבר חדש אצלכם. החדוש הוא רק לעם, אבל אני ידעתי מאז ומקדם גודל צדקתם וקדושתם...

(בני יששכר, וכמו כן עוד באגרא דכלה פרשת בא)

הגאולה נדחית, מפני שכל אחד אומר "אני אמלוך"

זמן קצר אחרי זה בכה [הרבי מלובלין] מאוד ואמר, כי רואה ברוח קודשו, שיצא כרוז מן השמים שיחזרו מהליכתם ועריכתם למלחמה בעדינו, מפני שהגאולה נדחית לזמן בעוון המנהיגים בדורינו שכל אחד אומר "אני אמלוך".

(דברי תורה מהרבי הקדוש ממונקאטש מהדו"ת א' ט"ו)

נסיון האמונה יהיה קשה כל כך עד שיצטרכו להתבודד כדי לעשות חשבון נפש אמיתי

בסוף ספר "תפארת ישראל" הביא שם מבעל "אור המאיר" מזיטאמיר: כעשר רגעים לפני פטירתו ביום ערב שבועות הגיע אליו תלמידו הגדול רבי שניאור מסאסטוב, זכרונו לברכה. האדמו"ר זכרונו לברכה, שכב ופניו אל הקיר. הסב אז את פניו ואמר: "זה אתה הוא שניאור, עוד יהיה זמן לפני ביאת המשיח, שאפילו אנשים כמוני וכמוך, יהיה להם צורך להתבודד בפניה ולעשות חשבון אם אמונתם שלימה,

שפח שכר פרשת מסעי - פרק מ"ב ועונש

שיש בורא בעולם, והעצה לזה, שתפרסם שאני אמרתי את זה מראש".

יעמידו דיינים ופרנסים שאינם מהוגנים ובגללם תגבר החוצפה

כי הכליה דמגלה זו מרמזת על גמר הכליה שבעקבות משיחא... מפני מה נתחייבו... שבאותו הדור... והענין - כי בעקבות משיחא חוצפא יסגי (סוף סוטה), ונערים ילבינו פני זקנים, וזקנים יעמדו מפני נערים... והענין של החוצפה ההיא, כי מעמידין דין ופרנס שאינו הגון, ואמרו (סנהדרין דף ז'): "כל המעמיד דין שאינו הגון כאילו נוטע אשרה... ולכך הנערים פני זקנים ילבינו, אבל זקנים יעמדו מפני נערים. מי הכריחן לכך? אלא שגברה החוצפה והוא אף בזקנים ובכולם גם בגדולי הדור, ואמרו (סוטה דף מ"א): בשעה שהחניפו לאגריפס המלך נתחייבו ישראל שבאותו הדור דווקא... הם לא עשו אלא לפנים מחמת יראה שהם בעלי אגרופין.

(הגאון רבינו אליהו מוילנא בפירושו על מגלת אסתר)

בימים ההם, שלא תהיה אפשרות לדבר דברי אמת בפני הקהל, יתחזקו יראי ה' איש אל רעהו.

הנביא מלאכי כבר ניבא על גודל הסתרת פנים ובלבול המוחות והדעות, שיהיו בימים ההם, בעקבתא דמשיחא, כי הרשעים ומעשה שטן יצליחו, והסמיות עינים והנסיונות יהיו גדולים ועצומים, ולא תהיה שום אפשרות לדבר דברים אמיתיים ודברי התחזקות באמונה בפני ההמון. כאשר הוא בדורינו לגודל האלמות וחוצפת המינים והאפיקורסים, והשפעתם גדלה מקצה העולם ועד קצהו. על כן אמר הנביא: "אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו" - שיתחזקו יראי ה' בכל תוקף ועוז שלא יתעו אחרי התועים ואחר השפעת רוב העולם ואיש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק, והשם יתברך, שהוא בוחן כליות ולב, יבחין דבריהם. (משכיל אל דל).

בין המצרים - פרק מ"ג

שער התזכחה

בית המקדש וירושלים עיר הקודש נחרבו על שלא קיימו מצוות התזכחה^א, ואם היו מקיימים ומדקדקים על מצוות הכנסת אורחים^ב לא היה נחרב בית מקדשינו.

א) ראה מדרש רבה איכה על הכתוב "ויצא מבת ציון" היו גדולי ישראל רואין דבר עבירה והופכים פניהם ממנו, אמר להם הקדוש ברוך הוא תבא שעה ואני עושה לכם כן.

ב) במדרש תנחומא על פסוק יוקח נא מעט מים איתא בזה הלשון: אמר לו הקב"ה, אתה אמרת "יקח", בו בלשון אני גואל את בניך, ולקחתי אתכם לי לעם (שמות ז'), הרי בעולם הזה, בעולם הבא מניין? דכתיב (ירמיה ג') ולקחתי אתכם אחד מעיר ושנים ממשפחה והבאתי אתכם ציון, עכ"ל. וכן איתא בילקוט שמעוני.

ועיין בספורנו על פסוק (דברים לב, כו) אמרתי אפאיהם אשביתה מאנוש זכרם, שכתב "אמרתי אפאיהם - אשאיר איזה פאה מהם, והמותר אכלה, כמו שאעשה באחרית הימים, אחרי שלא השגתי שלימותם לא במתן תורה, לא בארץ ישראל ולא בגלות, כאמרו: "כי בהר ציון ובירושלים תהיה פליטה כאשר אמר ה', ובשרידים אשר ה' קורא". (ועיין סנהדרין קי"א, יומא פ"ו ובמהרש"א שם עה"פ הנ"ל, ועיין אברבנאל ואלשיך הק' זכרי' יג-יד באריכות גדול). היוצא לנו מכל זה שישארו מספר קטן כזה של אנשים אחר ביאת המשיח, ומכל מקום מצינו בגודל מעלת המכניסי אורחים לביתו שהוא מאותן אנשים אשר עליהן אמר הקב"ה אשאיר איזה פאה מהם, שישארו אחד בעיר ושנים במשפחה.

ואיתא במדרש (שמות רבה פרשה כ"ח א') על הפסוק "ומשה עלה אל האלוקים", וזה לשונו: באותה שעה בקשו מלאכי השרת לפגוע במשה, עשה הקדוש ברוך הוא קלסטירין של פניו של משה

בספר דברי יצחק הביא בשם הגה"ק בעל שם שלמה ממונקאטש זצ"ל בשם הרה"ק רבי מאיר מפרימישלאן זי"ע לפרש הגמרא גיטין (דף נ"ו עמוד ב') אקמצא ובר קמצא חרוב ירושלים, בדרך צחות כדרכו בקודש, **כי העיר ירושלים נחרבה על ידי העשיר והעני**, כי העושר נקרא קמצא, כמאמרם ז"ל וסימנך עשירים מקמצין, ועני נקרא בר קמצא, והוא היפוך העושר (וכמאמר העולם שעני יש לו לב טוב) דהאי גברא דרחמי קמצא ובעל דבבי בר קמצא, הסדר שאוהבים את

דומה לאברהם, אמר להם הקדוש ברוך הוא, אי אתם מתביישים הימנו לא זהו שירדתם אצלו ואכלתם בתוך ביתו, אמר הקדוש ברוך הוא למשה, לא ניתנה לך תורה, אלא בזכות אברהם, עב"ל. ומסופר אודות אביהם של האחים הקדושים הרבי ר' אלימלך מליזענסק זי"ע ואחיו הרבי ר' זוסיא מאניפולי זי"ע, שהיה דר בכפר בבית מזיגה, והיה מכניס-אורחים גדול. פעם אחת באה לשם חבורה שלימה של קבצנים. בעל הבית ואשתו קיבלו אותם בסבר פנים יפות, ונתנו להם לאכול ולשתות ומקום ללון. והקבצנים ביקשו מאתם שיסיקו להם המרחץ, שירחצו בו, והם מילאו בקשתם. והיה ביניהם עני אחד, שהיה חולה ומוכה שחין מכף רגלו ועד קדקדו, ואיש מן העניים לא רצה לרחוץ אותו. חמלה עליו אשת בעל הבית, ורחצה אותו. אמר לה המצורע:

- בשכר זה אברכך שתלדי בנים כמותי.

נצטערה האשה מאוד מאוד על דבריו: בנים כהמצורע... ויהי ככלותו לדבר, נעלמו מעיניה העגלה עם הקבצנים ועם המצורע. אז הבינו כי היה להם נסיון מד', למען זכותם בבנים קדושים. וצדיקים אמרו שהעני ההוא הי' אלי' הנביא ז"ל.

רואים אנו מזה דכשמקיימים מצות הכנסת אורחים בשלימות זוכים לגילוי אלי' הנביא ז"ל, ובשני מקרים הנ"ל אף נתברכו בבנים קדושים שהאירו את עיני ישראל באור התורה והחסידות, הבעש"ט הק' זי"ע, הרבי ר' אלימלך ואחיו הרבי ר' זושא זי"ע.

שכר בין המצרים - פרק מ"ג ועונש שצא

העשיר ושונאים את העני [ומקרא מלא הוא גם לרעהו ישנא רש ואוהבי עשיר רבים] עביד סעודתא אמר לוי לשמעיי זיל אייתי לי קמצא [פיי לך ותקרא לי רק העשירים על הסעודה] אייתי לי בר קמצא, אזל אשכחי דהוה יתיב [פיי דהוה מצא את העני ג"כ] אמר לוי מכדי האי גברא בעל דבביי דהאי גברא מאי בעית הכא פיי הבעל הסעודה אומר להעני הלא ידעת שאין אתה מחותן גדול אצלי וחשוב כל כך בעיני ומדוע ישבת פה בראש הקרואים. השיב לו העני ואמר ליה הואיל ואתאי שבקן ויהיבנא לך דמי סעודתי מה דאכילנא ושתינא, רצה לומר, תאמין לי שלא ארויח בזה כל כך כי כמה שפיכות דמים שיש לי בזה, אמר ליה לא, לסוף אמר ליה יהיבנא לך כל דמי הסעודה שאין כל הסעודה שוה כל כך כמו הבזיון ושפיכות דמים שלי, נקטיה בידיה ואפקיה, **היינו שמבייש את העני בפני רבים בחציפות ועזות ואין לו שום בושת פנים כלל בפניהם כי הכל חונפין לעשיר ואין עומדים לימין האביון**. כידוע.

אמר הואיל ויתבו רבנן ולא מחו שמע מינה וכו' איזיל איכול בהו קורצא לבי מלכא, פירוש שאמסור דין לשמים, אמר מרדו בך יהודאי וכו', אמר ליה שדר להו קורבנא רצה לומר עני, כמבואר בזוהר הקדוש, שדר בידו בהדי דקאתו שדא ביה מומא **בניב שפתים וא"ל בדוקין שבעין**, רצונו לומר שהעשיר נותן מום בעני ואומר עליו חסרונות שאוכל ושותה הרבה יותר מדאי ומביט בעינים מוזרות אל הקערות ואל צואר בעל הבית בעינא בישא וכדומה דלדידן הוה מומא ולדידהו לא הוה מומא היינו לנו עניים זה מום גדול ולהם להעשירים הזוללים וסובאים הרבה ועושים כל מה שלבם חפץ ואין זה שום מום אצלם, עכלה"ק.

ואגב יש לפרש עוד מה שכתוב בגמרא שדא בי' מומא בדוקין שבעין, על פי דרכו של הר"מ מפרימישלאן אך באופן

שצב שכר בין המצרים - פרק מ"ג ועונש

אחר קצת, דמובא בספר סיפורי צדיקים (כ"ד א') בשם הבעל שם טוב זי"ע, שאמר כלל גדול, אז פון זיך זאל מען נישט ארויסקוקן און אין יענעם זאל מען נישט אריינקוקן, [בחוץ ממך אל תסתכל, ובתוך אחר אל תסתכל] עד כאן.

וזהו שאמר הגמרא **שדא ביה מומא בדוקין שבעין**, פירוש שהסתכל על חברו מה שהוא אוכל ולא רצה שיאכל אצלו, על כן הלך ושדא ביה בהקרבו מומא בדוקין שבעין, שנענש לעשות ממש כמעשהו שעשה הוא מקודם.

ועל פי זה יש לומר עוד בדרך רמז, דמובא בחז"ל שבית המקדש הוא כמו אישון עין של העולם, ונקרא אבן שתיה שממנו הושתת העולם.

והנה הקב"ה מתנהג עם האדם במדה כנגד מדה, וכדבריהם ז"ל (נדרים דף ל"ב ע"א) משום מדה כנגד מדה, וכן הוא במשנה (סוטה דף ח' ע"ב) מנין "שבמדה שאדם מודד מודדין לו" שנאמר בסאסאה בשלחה תריבנה וכו', ועיין במכילתא פרשת יתרו על פסוק "כי בדבר אשר זדו עליהם".

ועל כן, מדה כנגד מדה, על מה שהוא שדא מומא **בדוקין שבעין**, נענשו שנחרב בית המקדש שהוא בחינת **דוקין שבעין** של כל העולם. ואפשר לפרש על פי דבריו הקדושים של הרבי ר' מאיריל מפרימישלאן בפירוש הגמרא דקמצא ובר קמצא הנ"ל, דמשם רואים דעל ידי שלא רצה להכניס את האורח על ידי זה נחרב בית המקדש בעוה"ר, ואם כן רואים אנו מזה, דאם מקיים הכנסת אורחים בשלימות [בכשרות ובצניעות וכו'] מקרב את הגאולה בזה.

בעזרת השם יתברך

מפתח

• תוכן הענינים •

לפי סדר הפרקים
של ספר במדבר

במפתח הזה מובא בעזרת השם
יתברך:

ראשי פרקים
מהענינים המבוארים
בכל פרק ופרק

הספר נדפס לזכות הרבים
ומתחלק בחנם לכל דורש ומבקש

בעזרת השם יתברך

תוכן הענינים

הקדמה

- א. שער לבעלי תשובה..... י'
 ב. לשם יחוד קוב"ה ושכינתיה, זה השער לה' צדיקים יבואו בו. י'
 ג. התועלת היוצא מספרי שכר ועונש הם רבים: י'

במדבר - פרק לג

- א. כל דבר שיפגם האדם אפילו שוגג, מחשיך הנפש..... יג
 ב. כל אדם שאינו ירא חטא אין לו רשות להכנס לפתח המלכות..... יג
 ג. אבני ביתו וקורות ביתו יעידו בו..... יג
 ד. אדם כשהוא חוטא חושב שהוא בורה מהקדוש ברוך הוא..... יד
 ה. כל מי שחוטא, פוגם לכל העולמות..... יד
 ו. לאחר שחוטא האדם, אינו נמחה כי אם בתשובה גדולה..... יד
 ז. שער העונשים..... טז
 ח. פנינים יקרים מספר חסידים..... טז
 ט. הקדוש ברוך הוא משלם מדה כנגד מדה..... טז
 י. ירא אלקים יצא את כולם..... טז
 יא. הצער שהאדם מקבל הוא עונש מהקדוש ברוך הוא כנגד עוונותיו - אין מחליפין עון בזכות..... מז
 יב. איך יכולים למעט צער הגיהנום..... מז
 יג. העונש לאותן שמונעין אחרים מלזכות - נפרעים ממנו י"ב דורות..... יז
 יד. הדרך הנכון איך לעבוד את השם..... יח
 טו. העובד האלוקים מאהבה על מנת שלא לקבל פרס אפי' מדת הדין שהוא השמן מליץ טוב עליו..... יט
 טז. הרי תלמיד חכם היודע ועובר, הרי עתיד ליתן את הדין עליו, שגרם מיתה לבניו..... כ

- יז.** איך החלפתי בעולם חולף, עולם עומד לעד לעולם, איך נמשלתי כבהמות נדמיות, והלכתי אחרי יצרי כסוס כפרד אין הבין ותעיתי מדרך השכל. **כא**
- יח.** עבירות חמורות שיש להן פרי, מגיע פריין בעולם הזה, --- והעיקר שמור ומזומן להם לעולם הבא. **כא**
- יט.** למה נותן הקדוש ברוך הוא להרשע טובות - ולהצדיק יסורים. **כב**
- כ.** מי שמת כשהוא רשע, אין דרך להתפלל עליו כדי שיזכה עם הצדיקים, כי אותה תפלה אינה מועלת כלום, לפי ששכר שראוי לצדיקים אינו אלא הטורח והעסק שעסקו וסבלו בעשיית המצות, והתאפקו מעבירות. **כג**
- כא.** **שעַר מַזְכֵּי הַרְבִּים** **כה**
- כב.** המזכה את הרבים בתורה ומצות מקבל השכר כפי מה שנהנה ממנו. **כה**
- כג.** המקבל עליו עינויים בעולם הזה לא יקבל עונש ונקמה לא בזה ולא בבא, לפי שקיבל עליו העינויים שהיו ראויים לו מן השמים. **כו**
- כד.** **שֶׁכֶר עוֹלָם הַבָּא** **כז**
- כה.** השכר המיוחד לעולם הבא אין דרך לכל בריה ליכנס בו, ולא לשטן ולא זולתו כדי שיחסיר ממנו כלום משיעור מה שהוא ראוי לקבל. **כז**
- כו.** אם בייש חבירו ולא שמע אדם ולא יצא הדבר לחוץ, דומה למי שגזל מחבירו ממון והשיב לו מיד. **כט**
- כז.** **שֶׁעַר הַגְּלָגָלִים** **ל**
- כח.** ר' משה לייב מסאסוב מחזיר ליהודי אחוזה שנגזלה מידי אבות אבותיו. **ל**
- כט.** יהודי ירא שמים מתפרנס באמונה מפרתו היחידה. **ל**
- ל.** היהודי מכבד את ר' משה יהודה לייב מסאסוב בשני כוסות תה והרבי מברכו. **ל**
- לא.** היהודי מחליט למכור את פרתו היחידה בעצת הרבי. **לב**
- לב.** היהודי מוכר את פרתו היחידה. **לג**
- לג.** היהודי קונה אחוזה בדרך פלא. **לד**

- לד.** כומר אחד רוצה להיות שותף שלו באחווה ומשלם עבורו חצי מהכסף שהאחווה שוה ואת החצי השני מלווה לו..... לו
- לה.** היהודי חוזר לביתו שמח וטוב לב..... לו
- לו.** הכומר מת והאחווה נשארת רק של היהודי..... לח
- לז.** הרבי מגלה ליהודי שהאחווה היתה שייכת כבר לאבות אבותיו וממשפחת הכומר גזלו את האחווה ועתה היא חוזרת לבעליה הראשונים..... לח
- לח.** ברכת הרבי מתקיימת לו ולבניו אחריו..... למ
- לט.** רבן גמליאל בנו של רבי יהודה הנשיא אומר: וכו' וכל העמלים עם הצבור, יהיו עמלים עמהם לשם שמים, שזכות אבותם מסייעתן וצדקתם עומדת לעד..... מ
- מ.** שיעשו עבודתם לשם שמים ולא לשם שררה וכבוד..... מ
- מא.** שיהיו עוסקים לש"ש ולא (להתפאר) [ולא להתייחר]..... מ
- מב.** שלא ימנע האדם עצמו מלהיות עוסק בצרכי ציבור..... מא
- מג.** ויש מפרשים דברי המשנה כך: וכל תורה שאין עמה מלאכה סופה במלה..... מג
- מד.** עונש של פרנס - עושר שבידו לתקן רצון הקדוש ברוך הוא, ומעבב בגלל גאותו..... מד
- מה.** השכר הגדול למזכרי הרבים..... מד
- מו.** ואתם, מעלה אני עליכם שכר הרבה כאלו עשיתם..... מד
- מז.** ואתם מעלה אני עליכם שכר כאלו עשיתם:..... מה
- מח.** מי שיש בידו למחות ולא מיחה..... נא
- מט.** איך העניש הגאון מברעזאן איש אחד שבנה ביתו בשבת..... נא
- נ.** שכר שזמרי שבת..... נב
- נא.** סיפור נורא מגודל שכר "השומר שבת כהלכתו" - הגביד רבי איסר"ל שסגר החנות בכל עש"ק בחצי היום וכבדוהו משמים בבן קדוש רבינו הרמ"א ז"ע..... נב
- נב.** העונש הגדול לאחד שלא לבש כתונת לבנה לכבוד שבת עד הבוקר..... נב

ה **ועונש** **תוכן הענינים** **שכר**

- נג.** בספר פלא יועץ מובא שהחתן ביום חופתו טובל במקוה טהרה, לשם תשובה ולקבל השפעה קדושה וטהרה, וקודם לכתו לטובו, כה יאמר: נג
- נד.** בחופת חתנים מובא תפלה לנוסח עננו להתפלל החתן ביום הזה [ואם אינו משלים ידלג תיבות צום תענית] לשפוך שיחה ולדרוש סליחה ביום מחילת עונותיו. מיוסד ומתוקן על עצומו של יום. בין תבין את אשר לפניך יהי רצון לפני הא-ל כן יהי רצון אמן נד
- נה.** מה שסיפר הרב הקדוש רבי מאיר מפרימישלאן בשם אביו, שהיתה לו "עליית נשמה", וראה כי הביאו לעולם העליון איש זקן וקראו לו - קמן וילד ושאל: הלא פה הוא עולם האמת, ולמה תתלוצצו? נו
- נו.** הרחק מן החטא הקט שמא יביאך לחטא חמור סד
- נז.** הנפש מגדת כל דבר שאדם עושה סד
- נח.** לפני בוא המשיח יהיו ישראל במצב של "אזלת יד" סד
- נט.** עם ישראל יהיו עוזבים ורק בזכות מסירות נפשם ואמונתם - יגאלו סה
- ס.** ישראל יהיו מצויים בהסתרת פנים הסתר בתוך הסתר סו
- סא.** מתוך הסתרת פנים זו - יגאלו סו
- סב.** ישראל יעשו תשובה באחרית הימים סו
- סג.** מיד כשישראל עושים תשובה - נגאלים סז
- סד.** הברור האחרון יהיה, שמי שלא יתפס לאפיקורסות לא יצטרך להתגלגל שוב לעולם סז
- סה.** בגלות האחרון יוכלו לברר אף את שער הנ' שבטומאה סח

נשא - פרק לד

- א.** שיער הגלגלים סט
- ב.** מנשה מלך ישראל בא בגלגול לתקן את זה, שהעמיד צלם בהיכל. סט
- ג.** ר' משה מקפיד לאכול בסעודת מלוה מלכה אוכל מבושל ולשם כך משחית צלב סט

ו שכר תוכן הענינים ועונש

- ד. הגוים מחפשים את הצלב שלהם ומוצאים שאריות בבית ר' משה..... ע
- ה. מוציאים את ר' משה להורג..... ע
- ו. ר' משה מתגלה בחלום ואומר שהוא היה מנשה שהעמיד צלם
בהיכל..... עא
- ז. מלך ישראל בא לעזור לר' שמעלקע בדין תורה..... עב
- ח. ר' שמעלקע מתקבל כרב בעיר ניקעלשבורג..... עב
- ט. ר' שמעלקע זוכה לגלוי אליהו..... עב
- י. מנשה מלך ישראל מתגלה לרבי ועוזר לו לדון דין תורה..... עג
- יא. נשמת החסיד שהרגוהו היתה נשמת מנשה מלך ישראל..... עד
- יב. השמש מעיד שהרב דן את דיני התורה שלו באמונה ובכך מציל
את הרב מפטורין..... עה
- יג. אין מקטרג בכלום כמו הגול - כל השערים ננעלו, חוץ משערי
אונאה..... עז
- יד. עד היכן הגיע עונש השנאה..... עח
- טו. חומר הענין של השופט שלא כדת של תורה..... עח
- טז. עונש הנודר ואינו משלם..... עט
- יז. גודל העונש המיוחד לו פנויה לזנות..... פ
- יח. בהתאסף ראשי עם וקהלות הקדיש לעבוד את השם יתברך,
ומסכימים הסכמות להעמיד להם מצוות, הנה הם מקדישים את
השם יתגדל ויתקדש..... פ
- יט. העונש על דיבור שקר - המחליף בדבריו כאילו עובד עבודה זרה..... פא
- כ. כת החנפים נחלק לתשעה חלקים..... פב
- כא. אם האיש הוא ירא אלקים - נתחייבת לדון אותו לכף זכות על
דרך אמת, גם כי יהיה הדבר קרוב ונוטה יותר אצל הדעת לכף
חובה..... פב
- כב. ועל ידי התשובה נסלח רוב עונו וסר עיקר העונש, ונמלט מן מות..... פג
- כג. מצוה שאין לה דורש תדרשנה..... פד
- כד. בצאתך לדרך צא כבי טוב, והזהר בתפלת הדרך..... פה
- כה. שעיר קדושת השבת..... פה

- כו.** איך שהעניש הרב הקדוש מהרי"א זידיטשוב זצ"ל את אנשי בוריסלאב על שחיללו את השבת. פה
- כז.** סדר הקמת מצבה פז
- כח.** אימתי זמן הקמת מצבה פז
- כט.** עניני עשיית והקמת מצבה על ידי יהודים שומרי תורה ומצות דוקא צב
- ל.** מראה מקומות לכמה עניני שכר ועונש צג
- לא.** שערי שכר ועונש ערבות תוכחה ומחאה צד
- לב.** ויכוח בין תלמידי הבעל שם טוב זכותו יגן עלינו, איזהו הדבר העיקרי שראש ומנהיג הדור צריך להשיג עליו צד
- לג.** ראשי הגולה שהשפעתם מגיעים לכל העולם נתפסים על כל העולם מפני גודל כח השפעתם במחאה צה
- לד.** מי שבידו לשפוט ואינו שופט נענש צה
- לה.** מסירות נפש למנוע להחטיא את ישראל גורם שיעשו ניסים על ידו צה
- לו.** רב ומורה החביב על עדתו אינו סימן יפה צו
- לז.** צדיק גמור שאינו מוחה הוי צדיק שאינו גמור ונענש בעון זה צו
- לח.** אסור לו לדיין רב מורה ומנהיג לירא מפני איש באמירת תוכחה צו
- לט.** הקדוש ברוך הוא העמיד את שם ועבר שיהיו מוחין ומתרין בדורם צז
- מ.** מי שהיה בידו למחות ולא מוחה הגם שלמד ולימד ושמר ועשה הרי זה בכלל ארור ונקרא רשע צז
- מא.** חובה על רבני הדור לעמוד נגד פרצת הדור צח
- מב.** הפירצה באה מהגדולים צח
- מג.** אברהם אבינו אינו מניח להקדוש ברוך הוא וממשיך להוכיח בני דורו צח
- מד.** הקדוש ברוך הוא מעמיד נביאים בגלות שיוכיחו את העם ויחזירו למוטב צמ
- מה.** הצדיק צריך למחות ולהתבנות ולסבול הכאות מישראל על

צט	כבודו יתברך שמו.....
צט	מו. אין להחניף לשום איש בתוכחה.....
ק	מז. עוונות ישראל וחטאתם תלויים בראשי דייניהם.....
קא	מח. כשאין הגדולים עושים מה שמוטל עליהם אשמת ישראל תלויה בראשם.....
קא	מט. צדיקים ומנהיגים שבדור צריכין למחות ולהתבזות ולסכול הכאות מישראל.....
קא	נ. הצדיקים צריכים למסור נפשם על קדושת השם שלא יחטא הדור.....
קב	נא. רב המחניף ואינו מוכיח ראוי שכל הקללות שבתורה יבואו עליו.....
קב	נב. אסור לרב לעצור ולהמנע מלומר דבריו.....
קב	נג. נח היה מוחה בדור המבול לכך נקרא איש צדיק.....
קב	נד. כשמנהיגי הדור וראשיו רואין דבר עבירה והופכין פניהם ממנו, גם הקדוש ברוך הוא עושה להם כן.....
קג	נה. המנהיגים צריכים להוכיח גם כשמבזים אותם ומלעיגים עליהם.....
קג	נו. מי שאינו מוחה עובר על ג' לאוין.....
קד	נז. ענשים ופגעים קשים ומרים למו שאינו מוכיח.....
קד	נח. הצדיק שנתפס בעון הדור הנגעים באים על פניו.....
קד	נט. שכר המקנא לכבוד השי"ת.....
קד	ס. צדיק אינו נותן שינה לעיניו.....
קד	סא. אברהם מודיע שיש מנהיג בעולם שיצרו ומנהיגו בוויכוחים הוכחה אוסף אסיפות ודורש לפניהם מחבר ספרים מעמיד ישיבות וראשי ישיבות עד שמחזיר האנשים לדרך האמת.....
קה	סב. הרב צריך לסבול ולהוכיח.....
קה	סג. הדיינים חייבים לריב את ריב ה'.....
קו	סד. המנהיגים חייבים לסבול מאנשי דורם.....
קו	סה. כהן משוח מלחמה מוכיח את אנשי המלחמה.....
קו	סו. בית דין חייבים להעמיד שומרים שלא יבואו לידי עבירה.....
קז	סז. דבר הלכה ומסור גם ביד הפריצים יש למחות הגם שמזהירים שימירו דתם.....
קז	קז.....

- סח.** הפריש הרב מאיסור תורה לדעה אחת אפילו בשוק..... קט
- סט.** חייבין להכנס בספק עונש מהשררה ולהחזיק הנידוי על שעבר
בינו לבין קונו כדי להחזיק הדת והתורה..... קט
- ע.** באין אפשרות למחות בוודאי שאסור להחניף..... קי
- עא.** יחוס רק על כבוד ה'..... קיא
- עב.** משה הוכיח ויסר בפרהסיא במקום חילול ה'..... קיא
- עג.** עונשו החמור של הדיין שמסלק עצמו מלהעניש את החייב בדין..... קיא
- עד.** אזהרות להמנהיגים שלא יעשה פשרות על חשבון התורה..... קיא
- עה.** במה דורשים..... קיג
- עו.** תוכן דרשת הרב יהיה דברי מוסר..... קיג
- עז.** אמירת תוכחה דוחה סעודה שלישית..... קיג
- עח.** פרנס העוסק בצרכי ציבור אסור לו לסגף עצמו כי על ידי
חלישותו יפסיד האחרים..... קיד
- עט.** על כל אחד מישראל לשמור שהמצוה לא תבטל כללות החיוב
היא על המצוות שלא יתבטלו בעולם מאיש ישראל צריכין לרדות
במקל למנוע עושק ורשע וגם להוכיח בנועם דברי אהבה להטות
בני אדם ליישר עקמומית הלב. ויזהר להיות נאה דורש ונאה
מקיים ואז יכנים אהבת ד' בלב השומע. (דברים יא, כב)..... קיד
- פ.** מוכיח שמשבח העולם הבא וממעיט העולם הזה צריך שיכיר
הכרה חושיית בטוב העליון, וישיג גם כן השגת טוב העולם הזה,
דבלאו הכי יאמרו הבריות אם היה טועם הנאת עולם הזה
ותענגויו לא היה ממאסו. וגם בענייני עולם הבא לא יאמנו דבריו
לשכל הטבעי אם הוא עצמו אין דבריו אלא מפי האמונה..... קמז
- פא.** הצדיק צריך לעשות למען העם שיחזרו בתשובה..... קיז
- פב.** אלה דברי תוכחה דברים קשים דיבר משה רק לאלה הדיינים..... קיח
- פג.** רב צריך להוכיח בני עירו ולא יחשדם שינאווהו על כך אלא
יחזיקם בכשרות..... קיח
- פד.** לפקח על כל דרכי בני אדם שלא יפרצו גדר התורה..... קיח
- פה.** הדרוש של רב הקהילה יהיה דברי תוכחה..... קיט
- פו.** יורה לבני אדם עבודת אלקים ויוכיחם..... קיט

- פז.** לפעמים רק החכם המוכיח שומע הבת קול שמעורר לתשובה ועל ידי שאתה המוכח, שומע בקולו כשומע בכרוז מלכו של עולם..... קב
- פח.** כשהמנהיג מוכיח לא ידבר רע על ישראל ומשה רבינו עליו השלום נענש על זה..... קב
- פט.** צדיק דווקא יכול להוכיח וגו', ולא אדם שאינו צדיק..... קכא
- צ.** הרב אינו יכול להסתפק בזה שיש ספרי דינים ומוסר..... קכא
- צא.** לוקים מאה מכות..... קכא
- צב.** מצות התוכחה היא חובה מכופלת על הראשים והמנהיגים החתם סופר ממשיך משל על זה:..... קכב
- צג.** מוסר השכל לרבנים מנהיגי הדור לעמוד על המשמר ולפעול לתיקון הדור..... קכג
- צד.** כשאין הרבנים מוכיחים על השכר והעונש תיכף מיד כשרואים עבירה בסתר מגיעים לזה שהפושעים נהפכו למנהיגי העם..... קכד
- צה.** למה העשירים והנכבדים יורדים מטה מטה..... קכה
- צו.** דברי התעוררות לענין מצות מחאה שאי אפשר לשום אדם לומר יצאתי ידי חובתי במחאה..... קכו
- צז.** מי הוא זה ואיזה הוא אשר מלאו לבו לאמור מלאתי ידי לדי' לקיים מצות מחאה..... קכז
- צח.** אזהרה על המנהיגים שיהיו עיניהם פקוחות על יחידי עירם שלא יצאו מן הדרך בשום מכשול ועון ובפרט על ידי ריצוי כסף..... קכז
- צט.** אזהרה על ראשי העם שיהיו מתפללים תמיד שלא יכשלו אנשי דורם בשום חטא, ובפרט בשלש עבירות עבודה זרה גילוי עריות שפיכות דם נקי..... קכט
- ק.** כל רב ודיין צריך להיות עיניו פקוחות על כל דרכי בני אדם..... קל
- קא.** להוכיח הפרנסים והעשירים..... קלא
- קב.** הקדוש ברוך הוא כורת עמו ברית..... קלא
- קג.** הגאולה תלויה בדרשות תוכחה..... קלא
- קד.** שער יראת שמים ויראת חטא..... קלא
- קה.** היראה נתכפלה בתורה נ"ב פעמים..... קלג

- קו. ככל עת ורגע יגביה עיניו לשמים ויביט בנפלאותיו יתברך
בבריאת שמים וארץ..... קלג
- קי. להאמין בכלל השארות נפש וכי יש גמול ועונש וחשבון בשאול,
להוציא מלב אפיקורסים הכופרים בעולם הגמול ועונש..... קלד

בהעלותך - פרק לה

- א. מעשה נורא ברוח שנכנס בנער למשך שש שנים..... קלה
- ב. הרוח מצער את הנער ביסורים נוראים..... קלה
- ג. הרוח צועק צעקה גדולה ומרה!!! אמור מיד תהילים וקדיש
עבורי..... קמ
- ד. הרוח מודה שהרג שני רבנים על שהוכיחו אותו על מעשיו
הרעים..... קמב
- ה. בכל בתי הכנסת שבעיר התירו את כל החרמות והנדרים
והשמחות מעליך ומעל הממונים עליך..... קמד
- ו. שעד שכר העונש ערבבת תוכחה ומהאה..... קמח
- ז. פסק להעשירים בבית דין של מעלה..... קמח
- ח. העשירים והרבנים נתפסים בעון הדור..... קמט
- ט. החוב על כל אחד מישראל להציל את חברו מהעונש בבית דין
של מעלה יתבעו את כל אחד מישראל על שבע מיליאן יהודים
בארצות הברית ובשאר העולם כולו..... קנ
- י. ספר במקום תוכחה..... קנ
- יא. "משעפטער 11" - סעפטעמבער 11..... קנא
- יב. התעוררות וקריאה לרבנים ועסקנים ומזכי הרבים בענינים שונים..... קנא
- יג. עד מתי לא תאמר לעם לשוב (שמואל ב' - כ"ו)..... קנא
- יד. מעלת ושכר המוכיח..... קנג
- טו. העון והעונש הנורא להאינו מוכיח..... קנד
- טז. מי שיש "בידו" למחות, בא להורות לנו כי הגם אם לא היה
יכולים בפיהם להוכיח מאיזה סיבה, מכל מקום "ביד" מחוייבים
למחות על ידי מעשה וכתב. והרי זה יכתוב "ידו" לה' לשם
שמים להזהיר את העם..... קנה

יב שֵׁכַר תּוֹכַן הַעֲנִינִים וְעוֹשׂוֹ

- יז.** חיוב תוכחה ומחאה מש"ס, זוהר הקדוש ומדרשים..... קנו
- יח.** הרבה כשרים היו בדור כמו נח ונמחו עם הדור..... קס
- יט.** צדיק זה חלל שבת, חסיד זה עבר על גדה, ירא אלקים זה עבר על נבילה ומריפה ושעמנו, קדוש זה עבר על אשת איש..... קסג
- כ.** קריאה חזקה נוראה..... קסג
- כא.** אם הרב אינו מעורר את העשיר, או הרב אינו מתעניין בכלל לתקן את הכלל ישראל, אז כל עוונות הכלל ישראל מוטל על ראש הרב..... קסד
- כב.** חוב על כל אחד מישראל..... קסד
- כג.** בבית דין של מעלה יתבעו את כל אחד מישראל על שבע מיליאן יהודים..... קסד
- כד.** כל מי שיש בידו להחזיר ישראל למוטב ואינו מחזיר כל דמים שנשפכין בישראל נשפכין על ידו..... קסד
- כה.** מי שיש בידו למחות נתפס לפי גודל יכלתו למחות..... קסו
- כו.** מדוע ראשי העם נענשים תחילה..... קסז
- כז.** ההבדל בין מי שמיצר ודואג על אחרים שעוברים על רצונו יתברך לבין מי שאינו מוצר על כך..... קסז
- כח.** כשאדם אוהב את מלכו משתוקק גם לאהבהו על כל בני מדינתו... קסה
- כט.** הטעם מדוע ישראל יכול להוציא את חבירו במצוה גם כשכבר הוא בעצמו קיים המצוה ומדוע חייב להפרישו מאיסור..... קסט
- ל.** להפריש מאיסור גם תלמיד חכם צריך להעיד, מדוע?..... קסט
- לא.** אל יתפתה לומר כי אינו יחיד בעירו..... קע
- לב.** אל יאמר שמאחר ואינו יכול להציל את כולם לא יציל גם מעט..... קעא
- לג.** האדם האוהב באמת את הקדוש ברוך הוא צועק מרה כשרואה בני אדם מורדים בתקב"ה..... קעא
- לד.** הטעם מדוע מתייחס הריגת הע"ב אלף לסנהדרין..... קעב
- לה.** אם האדם יחיה אלף שנים ויעסוק בתורה ועבודה לעצמו אינו יוצא ידי חובתו בעבודת השם יתברך..... קעג
- לו.** החובה לדרוש לאחרים דברי כבושין עד שיחדיר אתבתו יתברך

- על בריותיו..... קעג
- לז.** אין הבדל בזה בין גדול לקטן, והקטן יאמר בזה גדול אני..... קעג
- לח.** מי שמתקן רק את נפשו זכותו מעוטה, ומי שמתקן גם נפשות רבות תכפל זכותו כפי מה שמתקן..... קעד
- לט.** פוק חזי מה שאמרו חכמינו זכרונם לברכה בענין גדול העונש של המונע עצמו מלזכות את הרבים..... קעד
- מ.** כל מי שסיפק בידו למחות ואינו מוחה כאילו עשה העון בעצמו..... קעה
- מא.** ולאידך גיסא זיל קרי בי רב גודל השכר של המזכה את הרבים, אלקנה זכה לבן כשמואל מפני שזיכה את הרבים..... קעה
- מב.** כל הזכויות שמזכים את הרבים נזקפין וגלויים למזכה הרבים..... קעז
- מג.** כל מי שמרחם על המסכן מחשיב לו הקדוש ברוך הוא כאילו ברא אותו..... קעז
- מד.** סיפור נורא ומבהיל מהחפץ חיים זצ"ל..... קפא
- מה.** נפש בא בחלום להצדיק הקדוש בעל ראשית חכמה וסיפר לו כל עניני חיבוט הקבר..... קפב
- מו.** הלואי שנעבוד מחמת יראת העונש..... קפג
- מז.** יראת העונש תרעיד המשכיל..... קפד
- מח.** דין הוא על עבירה שעשה, וחשבון הוא מה שהיה יכול לעשות מצוה - הרהורי עבירה קשין מעבירה, היינו לענין עונש החשבון..... קפד
- מט.** ימי הגאולה - והסתרת פנים..... קפה
- נ.** האמוראים הקדושים..... קפה
- נא.** כמו ביציאת מצרים כן בביאת המשיח, רק זה שיראת ה' בליבו יזכה להיות בין הזוכים..... קפו
- נב.** משה רבינו בא בגלגול אחת לחמישים שנה, כדי שלא יטעו הערב רב את ישראל..... קפז
- נג.** הצדיקים במלחמתם הגדולה להציל את עם ישראל מכלי' חס ושלום..... קפח
- נד.** א"י הבעל שם טוב הקדוש ראה הגזירה הנוראה של אוישוויץ וניסה לבטלו..... קפח

- נה. (ב) הצדיק הקדוש רבי נתן אדלער זי"ע במלחמתו הגדולה להביא משיח..... קפח
- נו. (ג) הצדיק הקדוש בעל דברי חיים זי"ע מגלה לנו סודות נוראים..... קפט
- נז. (ד) אכילת חלב מביא את האדם לכפור באלוקי ישראל כמו שראינו אצל שכתו צבי ימש"ו..... קפט

שלח - פרק לו

- א. העבד מחמת הכרת גדול מוראו, הוא שמח בשעת עבודתו, כי עבודתו כלולה מיראת ה' ומשמחתו..... קצא
- ב. כל כף הקלע הכל בהבל פיו של דברים בטלים וכל רגע ורגע שאדם חוסם פיו זוכה בשבילו לאור הגנוז שאין מלאך ובריה יכולים לשער..... קצב
- ג. יש שני מיני יראה, העובד מחמת יראת עונש גופו, או מיראת עונש נפשו, או כדי שיחיו בניו..... קצג
- ד. מצוה יראה, היא עיקר ויסוד גדול בקיום התורה והמצוות כמצות האהבה..... קצד
- ה. בכלל מצוה זו שלא לירא משום מלאך ולא משום גלגל ולא משום כוח בעולם זולת מה' יתברך לברו..... קצה
- ו. הצלת נפשות ישראל מכליזון דוחני..... קצה
- ז. שאלה בענין הצלת נפשות בעניני שכר ועונש תוכחה ומחאה וערבות..... קצה
- ח. תשובה:..... קצו
- ט. מי שמעלים עיניו מפדיון שבוי האם ידוע לך על מה הוא עובר..... רו
- י. האם לבטל מלימוד התורה ולהקדיש הזמן בכדי להציל נפשות בית ישראל שסרו מדרך השם..... רי
- יא. קטע ממכתב שכתב הגאון רבי חיים סופר לרבי יוסף שאול ואלו דבריו:..... רי
- יב. אין לאדם לירא משום דבר רק מפני ה' בורא כל העולמים, וממילא כשהאדם ירא מה' אינו מתירא משום דבר המפחיד..... ריג

- יג.** ב' אופני יראת ה' הם, אחת היא יראת העונש, הב' היא יראת הרוממות. ריד
- יד.** דע לפני מי אתה עומד. ריד
- טו.** יהא אדם ערום ביראה לחדש המצאות, לעשות נחת רוח ליוצרו. רטו
- טז.** חשובה לה' העבודה המועטת שלנו כאילי נביות, שהיו בזמן בית המקדש. רטו
- יז.** בבחינת הרגליים המעמידים הגוף נחשבים הנשמות של הדור האחרון ועיקר העבודה להתחזק באמונה. רטז
- יח.** שמחה עצומה יגרום כל דבר מועט שעושים למען ה' יתברך שמו. רטז
- יט.** הצדיק האמיתי הוא זה שמתרחק מן השקר עד הקצה האחרון. רח
- כ.** מנהיגים מהערב רב ישלטו חמישה במונם [סימנם נג"ע ר"ע] ויבנו בתי כנסיות, רק כדי להתגבר בכך על העם. ריח
- כא.** באותה עת, שהערב רב ישלטו על ישראל, יהיה כאילו עבדין שולטים בהקדוש ברוך הוא, חס וחלילה. ריט
- כב.** הערב רב שאור שבעסה שמעכבים הגאולה יותר מן אומות העולם. ריט
- כג.** הערב רב אוהבי בצע ועזי פנים ככלבים ועושים הכל לטובת עצמם. רכ
- כד.** "היו צריה לראש" - אלו הערב רב. רכ
- כה.** חמישה מיני ערב רב הם. רכ
- כו.** הערב רב קופצים להורות למרות שלא הוסמכו לכך. רכב
- כז.** כל הצרות והגלות על ידי הערב רב. רכב
- כח.** חמישה מיני ערב רב הם - הסבר נוסף. רכב
- כט.** גמר הברור - להפריד הטוב מן הרע. רכג
- ל.** נוכל להנצל מממשלת הערב רב רק על ידי עזות נגד עזותם. רכג
- לא.** עתה רוב הדור מהערב רב. רכג
- לב.** על אף הדברים הטובים שבערב רב חייבים למאוס בהם. רכד
- לג.** הרבנים יהיו כ"יאק מאק" - שומשומין, ועל ידם תהא האמת נאכדת והצרות באות. רכד

- לד. בשביל הבחירה החופשית - יש מנגד לכל צדיק אדם המחטיא את הרכים..... רכה
- לה. שנה שמלך המשיח נגלה בו, כל מלכי האומות העולם מתגרות זה בזה..... רכו

קרח - פרק לז

- א. ר' אלעזר בן עזריה ואשתו מגולגלים מנשמת קרח ואשתו..... רכו
- ב. איתא בשבת (דף גז עמוד ב') פרתו של רבי אלעזר בן עזריה היתה יוצאת ברצועה שבין קרניה שלא ברצון חכמים..... רכו
- ג. אותו האיש ואשתו הפתי' - מגולגלים מנשמת קרח ואשתו..... רכט
- ד. ר' יודל מתקן נשמת מלשין - ר' יודל נאלץ לשבות בשבת בכפר אחד..... רלא
- ה. ר' יודל רוצה לעבור נהר ומצטער על כלב שמבע בנהר..... רלב
- ו. בזמן אכילת הדגים ר' יודל נרדם, ובחלומו נגלה לו שפּוֹכֵּלֵב היה מגולגל נשמת מלשין, ובדג - נשמת אביו והוא תקנם..... רלב
- ז. עיקר יראה היא יראת חטא ועל זה נאמר "אשרי אדם מפחד תמיד"..... רלג
- ח. לעולם יהא פחד יוצרך עליך ואימתו על לבך ובראשך ונגד עיניך ואל תסירם מעיניך אפילו רגע אחד..... רלד
- ט. כל העובר עבירה בסתר כאילו דוחק רגלי שכינה..... רלד
- י. אם יש לך יראת חטא הכל שלך..... רלד
- יא. מהדי יראת חטא..... רלה
- יב. כל העובר עבירה בסתר, כאילו דוחה רגלי שכינה..... רלו
- יג. הסימנים לדור עקבתא דמשיחא..... רלז
- יד. אין מוכיח - כולם אנשים חטאים..... רלז
- טו. פני הדור כפני הכלב וכן מנהיגיהם..... רלז
- טז. היוקר יאמיר על ידי המעוותים שבעם..... רלה
- יז. על ידי "עז כנמר" לעבודת ה' יצליחו יראי ה' לעמוד נגד הדור..... רלה
- יח. החוצפן יכובד..... רלה
- יט. באחרית הימים המינות תתגבר עד שלא יאמין האדם שביכולתו..... רלח

- לתקן משהו..... רלמ
- כ.** סימנים נוספים לדור האחרון על פי חכמינו זכרונם לברכה..... רלמ
- כא.** "בדור שבן דוד בא פני הדור כפני הכלב"..... רלמ
- כב.** ג. המנהיגים ירוצו לפני העם ככלב לפני האדון..... רמ
- כג.** ד. כמו כלב המתנפל על האבן ולא על הזורקו, כן יסרבו להכיר, כי הקדוש ברוך הוא המכה וילחמו עם המקל..... רמא
- כד.** יהיו יראים מלומר את האמת..... רמב
- כה.** סימן לביאת המשיח ירהבו הנער בזקן והנקלה בנכבד..... רמב
- כו.** קטגוריא בתלמידי חכמים..... רמב
- כז.** אף בין תלמידי החכמים תמצא מחלוקת..... רמג
- כח.** הקדוש ברוך הוא "מקים מעפר דל"..... רמג
- כט.** באותו זמן; החלשים באמונה - יפלו לגמרי, והחזקים - יתחזקו למרות הכל..... רמד
- ל.** דור ללא כהן מורה וללא תורה..... רמה
- לא.** המעשים הטובים של דור אחרית הימים יחשבו כמעשים הטובים של צדיקי דור הקדמונים..... רמו
- לב.** לפני בוא המשיח יצליחו הרשעים במעשי ידיהם והרבה מישראל יטעו לחשוב שדרכם נכונה היא ויהללו אותם בליבם..... רמו
- לג.** רק היראים את ה' באמת יתחזקו ויאמרו ביניהם שלא כן הדבר..... רמו
- לד.** כמה שמאשרים זדים ומספרים מהם ניסים, כאילו אומרים בפירוש - "שוא עבוד אלוקים"..... רמו
- לה.** הרבי מרוזין ראה זאת ברוח קודשו..... רמוח
- לו.** מי שבכל זאת ירצה להחזיק באמונה יקבל סיוע מן השמים..... רמט
- לז.** "וצדיק באמונתו יחיה" - מי לה' אלי..... רמט
- לח.** העצה להשאיר איתן באמונה לספר ספורי צדיקים..... רנא
- לט.** קודם ביאת המשיח תעמוד הדת על חוט השערה..... רנב
- מ.** להשאיר יהודי אמיתי יהיה בבחינת טמפס על קיר חלק..... רנב
- מא.** שלושת השעות האחרונות לפני הגאולה תהיינה השעות הכי קשות להחזיק באמונה..... רנב

יח שכר תוכן הענינים ועונש

- מב.** "צדיק ורע לו רשע וטוב לו"..... רנג
- מג.** רק מי שיכין עצמו מראש יוכל לעמוד נגד הנסיונות הקשים..... רנג
- מד.** הקושי במלחמת גוג ומגוג..... רנג
- מה.** נסיון חנוך הבנים יהא קשה כעקידת יצחק..... רנד
- מו.** מתוך החשיכה יבקע אורו של משיח..... רנד
- מז.** מלך המשיח יבוא בדור חסר דעת..... רנד
- מח.** איש כשר ופשוט יהיה חרוש גדול כמו הבעל שם טוב..... רנה
- מט.** האיש שיקבל על עצמו עול מלכות שמים מתוך מסירות נפש יקרא "קדוש"..... רנה
- נ.** יתגלגלו שוב לעולם נשמות הבריונים מתקופת חורבן בית שני..... רנו
- נא.** כל מעשה טוב, ואפילו קטן, בדור זה - שקול ככמה מצוות, שקימו בדורות ראשונים..... רנו

חוקת - פרק לח

- א.** שיער הגלגלים..... רנט
- ב.** בו יבואר מפסוקי התורה המעידים על אמונת הגלגול, גם יבאר ב' הבחינות גלגול ועיבור, ועל כמה עונשים במה הם מתגלגלים..... רנט
- ג.** הסימנים רק מתגלגל מגוף לגוף..... רס
- ד.** ב' בחינות שאדם בא בחזרה לעולם הזה..... רסא
- ה.** בו יבואר על עשרים ושבע עבירות במה הם מתגלגלים..... רסא
- ו.** מעשה נורא בבחור שנכנס בו רוח..... רסג
- ז.** מעשה נורא בבעל תשובה שחנק את עצמו, ונתגלגל ברוח..... רסד
- ח.** מעשה נורא בשני רוחות - הרוחות מגלים סודות נוראים ונפלאים..... רסז
- ט.** (מספר הקדוש מנחת אליהו בעל המחבר 'שבט מוסר' ו'מדרש תלפיות' ועוד ל"ו ספרים)..... רסז
- י.** צדיקים מעלים נשמות מהגיהנום בעברם שם..... רסז
- יא.** היסורים שסובל על שאבד עצמו לדעת..... רסח
- יב.** העונש על שהיה שיכור ולא התפלל ולא עסק בתורה ומצוות ואפילו כליל הסדר לא אמר את ההגדה..... רסט
- יג.** כיצד מכים את הרוחות?..... רע

שכר תוכן העניינים **ועונש** **יט**

יז.	כיצד מכירים העבירות של האנשים?	רעא
יט.	הרוח מגלה מפני מה בא הרעב בעיר	ערב
יז.	הרוח יוצא מגופו של הנער	רעד
יז.	אימתי יבוא הגואל?	רעט
יח.	הפחות יתן עיניו בגדול ממנו	רעט
יט.	מעמדם של הגדולים בדור	רעט
כ.	הערב רב שולטים על ישראל	רפ
כא.	הערב רב רמאים כנחשים ועקרבים	רפא
כב.	אין דור האחרון מתקיים אלא בהבל פיהם של תנוקות של בית רבן	רפא
כג.	וי לדור, שלא ידעו להיכן לפנות!	רפב
כד.	דור שלא יהיה להם מגן	רפב
כה.	וי למי שימצא בעת בוא הגאולה, ואשרי מי שימצא באותה שעה כשר ביהדותו	רפב
כו.	בעקבתא דמשיחא מלחמות יתעוררו בעולם וצרות תבאנה בצרורות	רפב
כז.	הפריצות בדור האחרון	רפג
כח.	האפיקורסות תתגבר בעולם	רפד
כט.	לא יהיה אפילו אחד שיצעק על אמונה ויועיל	רפה
ל.	העצה לעקבתא דמשיחא - אמירת תהילים	רפו
לא.	ישמעאל - פרא אדם. ידו בכל ויד כל בו	רפז
לב.	ישמעאל - תחילה ינצח ואחר כך ינוצח	רפז
לג.	בן דוד יצמח, כשיפול ישמעאל	רפח
לד.	אחרית ישמעאל - לאבדון	רפח
לה.	ביד מלך המשיח - כולם יפלו	רפח
לו.	שלוש מלחמות יערכו בני ישמעאל	רפט
לז.	המלחמה לפני שערי ירושלים תהיה המלחמה הכי נוראה שהיתה	
	אי פעם ורק הקדושים כמלאכים יוותרו	רצ
לח.	מה יקרה בבוא המשיח?	רצ

- לט. אם ראית מלכויות מתגרות אלו באלו, צפה לדגלו של משיח..... רצא
 מ. הקדוש ברוך הוא מוציא את ישראל בקומה זקופה..... רצא
 מא. הרוצה לחזור בתשובה - או להחזיר אחרים בתשובה יאמר תפלה
 זו ארבעים יום רצופים בסוף ברכת השיבנו אבינו:..... רצב

בלק - פרק לט

- א. בלעם בן בעור גלגול לבן הארמי..... רצג
 ב. כל מי שאין בידו יראת חטא אין בידו כלום..... רצד
 ג. אם יעבור עבירה בעין להסתכל בדבר איסור יסתם עין הנשמה..... רצד
 ד. יתרחק בתכלית מן הגאווה, והכעס, והקפידה, וליצנות, ולשון
 הרע..... רצה
 ה. מעשה נורא מהגר"א שנגע בשבת בשוגג בקליפה, ומיד כשראה
 שנגע במוקצה התעלף ונפל..... רצה
 ו. אדרכא התלמידי חכמים העוסקים בהלכות, זמנין שגבה לבם,
 שסוברים שהם חכמים ויבואו לכלל גאווה, והיצר הרע רודף
 אותם..... רצו
 ז. מה היה חסר לרבי יוחנן אחר שלמד כל התורה..... רצז
 ח. יראת הרוממות היא, שהאדם ירחק מן החטאים ולא יעשה רק
 מפני כבודו יתברך שמו..... רצז
 ט. מי שמגיע להיות ירא ביראה תהיה השכינה שורה עליו תמיד..... רצז
 י. יראת הרוממות בגין דאיהו רב ושליט..... רצז
 יא. אדם שהשיג יראה העקרית יראת הרוממות, רחוק הוא מלחטוא..... רחצ
 יב. יראת ה' מביא לידי מוסר וחכמה..... רחצ
 יג. אך צריך לקיים מצוות..... רצט
 יד. סיפור נורא שאירע בתקופת חייו של הגאון רבי עקיבא אייגער
 זי"ע ופסקו שהוא חשוב וחיוני בכל העניינים הנוגעים לכשרות,
 והדברים חשובים ואמורים מקמין ועד גדול לבחון זאת ולספר
 זאת לילדים הקטנים..... רצט
 טו. הבקשה של עטל הגבאית..... שב
 טז. הוי גולה למקום תורה - תלך לגלות למקום תורה..... שיא

- יז. בין לאמוזשע וירושלים..... שיד
 יח. אבן יקרה בעיר הקודש..... שז

פינחס - פרק מ

- א. סדר הגלגולים פרק א'..... שיט
 ב. הקדמה..... שב
 ג. פרק א..... שב
 ד. בו יבואר מה שחכמי הקבלה אמרו על רבינו הקדוש רבי חיים ויטאל ז"ל..... שב
 ה. פרק ב..... שבג
 ו. גודל נשמתו של רבינו רבי חיים ויטאל..... שבג
 ז. פרק ג..... שכד
 ח. חכמי הקבלה בדורו אמרו על הרח"ו שאין כמוהו במעלה ובחכמה..... שכד
 ט. פרק ד..... שכז
 י. פרק ה..... שכח
 יא. סדר הגלגולים פרק א'..... שכט
 יב. (א) ביאת הארז"ל לעולם הזה היה אך ורק להשלים נשמת רבינו הקדוש רבי חיים ויטאל ז"ע..... שכט
 יג. (ב) רבי חיים ויטאל בא כבר לעולם בפעם הרביעי (בחינת הנפש לברד)..... שכט
 יד. (ג) רבי חיים ויטאל בגלגולו הקודם שהי' המגיד משנה לא האמין די בחכמת הזוהר..... של
 טו. (ד) רבי חיים ויטאל - נפש ורוח של רבי אלעזר בן עקר, רבי אלעזר בן שמוע ורבי עקיבא..... של
 טז. (ה) רבי חיים ויטאל - מקבל נפש ר' ינאי..... שלא
 יז. (ו) ר' חיים ויטאל - מקבל נפש: משה רבינו ע"ה, רבי יוחנן בן זכאי, רבי עקיבא, אב"י ורב אחאי..... שלא
 יח. (ז) ר' חיים ויטאל נתגלגל מנפש של: רבי דוסתאי גאון, ר"י הלוי, מגיד משנה, ר' יהושע סוריאנו, אברהם והרמב"ם..... שלד

- יט.** ח) סימנים לדעת גלגוליו הקודמים, ולפי זה יבין מה שצריך לתקן בגלגולו הזה..... שלד
- כ.** ט) גלגול עבור מעות בדין אשת איש..... שמה
- כא.** י) גלגול עיבור שפעם אחת אכל חלב בדיעה ובמוד..... שמו
- כב.** יא) גלגול על שהיה מוהל ולא היה בקי ומת הולד מחמת מילה..... שמט
- כג.** יב) גלגול על אכילת חלב..... שנ
- כד.** יג) גלגוליו מבחינת הנפש..... שנ
- כה.** יד) על ידי מסירת נפש של נחשון זכה לששה בנים נביאי ומנהיגי ישראל ובעלי מסירת נפש..... שנא
- כו.** טו) גלגוליו מן התנאים..... שנג
- כז.** ז) גלגוליו מן האמוראים..... שנג
- כח.** יח) גלגוליו מן רבנן סבוראי, גאונים ופוסקים..... שנד
- כט.** כדרך שאדם רוצה לילך מוליכים אותו..... שנה
- ל.** כמה סיפורים נוראים ונפלאים מרבינו הקדוש האר"י זכרוננו לברכה..... שנו
- לא.** האר"ז"ל היה בכוחו עם תלמידיו הקדושים להביא הגאולה שלימה..... שנח
- לב.** רוב סודות התורה גילה האר"ז"ל בעל פה בשדות וכמדבריות..... שנח
- לג.** מעשה נורא ברבי יצחק הכהן [תלמיד האר"ז"ל] - שהאר"ז"ל שלחו לתת צדקה לעני אחד לבטל גזירה שנגזרה על עיר הקודש צפת..... שנמ
- לד.** הרב ר' יצחק הכהן מגלה לתלמידיו האר"ז"ל גודל השגת רבם ואיך שצדקו דברי האר"ז"ל ונתבטלה הגזירה..... שס

מטות - פרק מא

- א.** גיחוי משרת אלישע מתגלגל בכלב..... שסא
- ב.** יהודי חשוך בנים נפקד בבן, - שכנו שונאו מבקש להתנכל לו..... שסא
- ג.** האר"י הקדוש מאחר לברית ומספר שפגש פ' לב גלגולו של ג' ח' ז'..... שסב
- ד.** האר"י הקדוש אומר לו שתקונו מסירות נפש בעד הכלל והכלל עושה זאת..... שסג

- ה. נשמת אדם גדול אשר לא היה זהיר בסעודת "מלוה מלכה" מגולגלת בציפור..... שסג
- ו. מעשה נורא אך שהמגיד הקדוש ממעוררשש תיקן נשמה שנתגלגלה בעוף..... שסד
- ז. המורה צדק בא בבהלה אל המגיד ליתן לו תשובה על שפסק שלא כהלכה..... שסה
- ח. כל הנבראים לא נבראו אך לירא את ה'..... שסו
- ט. שער הערבות על שכר ועונש מהאה ותוכחה..... שסז
- י. מחאה ותוכחה..... שסז
- יא. בשער..... שסח
- יב. קיום מצות התוכחה מצווים כל ישראל..... שסט
- יג. ודע עוד, דמלכד שיש עליו חטא על שלא מיחה בחבירו כי כל ישראל הם כאיש אחד, וחטא של חבירו פוגם גם בנשמתו..... שעא
- יד. דין החמור לעתיד..... שעא
- טו. מי שזכה להיות אב בית דין ומשגיח להסיר מכשול שכרו מרובה בעולם הזה ובעולם הבא..... שעא
- טז. כל מה שהגדולים עושים הדור עושה..... שעב
- יז. ואם ראית דור שצרות רבות באו עליו צא וכדוק בדיני ישראל..... שעג
- יח. ואחר כל אלה עוד לא נסתיים בזה, כי הקב"ה דורש צאנו מהרעים המנהיגים..... שעד
- יט. ישמח האדם במצוה שבאה לידו על מצוות הרבה שעתידין לבוא לידו..... שעה
- כ. כל העושה מצוה אחת בעולם הזה מקדימתו ומוליכתו לפניו לעולם הבא..... שעה
- כא. השאלה בבית דין של מעלה הוא צפית לישועה..... שעו

מסעי - פרק מב

- א. צדיקים אמיתיים ישנם בכל דור, אך כשהדור אינו ראוי - הם יכולים להיות אף חוטבי עצים ושואבי מים..... שפז

- ב. הגאולה נרחית, מפני שכל אחד אומר "אני אמלוך"..... שפז
- ג. נסיון האמונה יהיה קשה כל כך עד שיצטרכו להתבודד כדי לעשות חשבון נפש אמיתי..... שפז
- ד. יעמידו דיינים ופרנסים שאינם מהוגנים ובגללם תגבר החוצפה..... שפח
- ה. בימים ההם, שלא תהיה אפשרות לדבר דברי אמת בפני הקהל, יתחזקו יראי ה' איש אל רעהו..... שפח

פרק מג - בין המצרים

- א. בית המקדש וירושלים עיר הקודש נחרבה על שלא קיימו מצוות התוכחה, ואם היו מקיימים ומדקדקים על מצוות הכנסת אורחים לא היה נחרב בית מקדשינו. ובזכות שנקיים מצוה הקדושה הלזו בשלימות, בכשרות ובצניעות נזכה בקרוב ממש לביאת משיח צדקינו במהרה בימינו אמן..... שפמט

א. הצדיק אינו נותן שינה לעיניו ביום ובלילה עד שמוכיח הרשעים ומביאם שישבו בתשובה.

(זוהר הקדוש, חלק א, כ:)

ב. אילו היו יודעים בני העולם גודל השכר להחזיר חבירו למוטב היו רודפים אחריו תמיד כמו שרודף אחרי כסף וזהב.

(זוהר הקדוש פרשת תרומה קכח, ב - קכט, א)

ג. כל מצוה שאין לה דורש ואין מי שיבקש אותה תדרשנה לפי שהיא כמת מצוה, ומצוה שאין לה רודפים רדוף אחרי לעשותה, שהמצוה מקטרגת ואומרת כמה גרועה אנכי שנתעלמתי מכל וכו'.

(ספר חסידים אות ק"ה)

ד. מצוה שאתה רואה שבני אדם נוהגים בה קלות ראש ומעט המה שמקיימין אותה, הנה מצוה זו בודאי ממתנת ומצפה עד כי יבחר בה איש כשר וישר להזהר בה, ולעורר רבים על מצוה זו לקיימה באהבה לכבוד הקדוש ברוך הוא וכו'.

(זוהר הקדוש פרשת תרומה, קב הישר פרק ס"ד)